847/10

Den 28. juni 2010 blev i sag nr. 76.701:

xxxxxx xxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxx

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der familieforsikring i Topdanmark Forsikring A/S, klager over størrelsen af den af selskabet udbetalte erstatning i forbindelse med et indbrud.

Klageren har over for nævnet fremsat krav om, at selskabet anerkender et tyveri af klagerens taske som dækningsberettigende, og at det er forpligtet til at udbetale yderligere erstatning i forbindelse med et tasketyveri og et efterfølgende indbrud i klagerens bolig.

Ved skrivelse af 22/10 2009 har selskabet hertil bl.a. anført:

> "Ved anmeldelsen den 27. april 2009 oplyste [klager] overfor skadebehandleren, at hun den 25. april 2009 var i Rema 1000 … og handle. Hun var ved at aflevere flasker, og da hun havde gjort dette, gik hun tilbage til bilen. Hun glemte sin taske ved flaskeautomaten og gik ind for at handle, og da hun kom op til kassen, opdagede hun, at tasken var væk. Umiddelbart herefter kunne hun konstatere, at tasken var fjernet. Hun har oplyst, at der var nøgler, telefon og pung med 38.000,00 kr. i kontanter i tasken.
>
> Vi afviste at dække tasken med indhold, da der er tale om glemte ting. I henhold til dækningsskemaet for hjemforsikringen pkt. A 2 dækker forsikringen ikke glemte, tabte eller forlagte ting.
>
> Klager oplyste nu videre, at der også havde været indbrud på hendes bopæl. Da hun kom hjem, stod hoveddøren åben, og huset var gennemrodet. Klager oplyste, at der var stjålet 17.000,00 kr. i kontanter og smykker for ca. 50.000,00 kr.
>
> Skadebehandleren oplevede klager som usammenhængende og usikker i telefonen, ligesom klager rodede rundt i, hvad der var sket i Rema 1000 og under indbruddet på bopælen. Det var først, da tasken blev afvist, at hun forklarede om tyveriet på bopælen. Omkring de

mange penge i tasken og på bopælen forklarede klager, at det var til betaling af advokat og pantebreve. De 17.000,00 kr. var penge hævet til at betale regninger med.

Efterfølgende har klager ved brev justeret sit krav for smykker til 103.000,00 kr., ligesom hun også har anmeldt 2 ure til en samlet værdi af 28.000,00 kr. for stjålet ved tyveriet på bopælen.

På baggrund af sagens omstændigheder blev sagen overgivet til nærmere undersøgelse til selskabets skadeinspektør C.L., der udfærdigede en intern rapport i sagen.

Ved henvendelse til … Politi kunne det bekræftes, at forholdet var anmeldt samme dag til politiet kort efter hændelsen. Overfor politiet har klager oplyst, at hun havde glemt sin taske indeholdende 38.000,00 kr. i kontanter, pung, kørekort og nøgler ved flaskeautomaten i Rema 1000. Sagen hang sammen med et anmeldt tyveri fra klagers bopæl ved anvendelse af rette nøgle. Fra bopælen var der stjålet 17.000,00 kr. i kontanter og smykker.

Skadeinspektøren traf klager på hendes bopæl i et normalt villakvarter i ... Der var en del stereoudstyr i stuen samt et større fladskærms tv.

Forespurgt oplyste klager, at hun ventede længe på, at politiet kom til forretningen, hvorfor hun først var hjemme ca. halvanden time senere. Hun var helt sikker på, at døren havde været låst, inden hun gik hjemmefra. Forespurgt oplyste klager videre, at der lå flere papirer og kort med hendes adresse i tasken.

På baggrund af skadeinspektørens interne rapport blev skaden opgjort overfor klager ved selskabets brev fra den 4.august 2009.

Vedrørende kontanter
Klager har oplyst, at de 17.000,00 kr. i kontanter var penge hævet til at betale regninger med. Pengene var fra hendes løn. Hun oplyste, at hun får 14 dages løn. Klager har fremvist et kontoudtog fra sin bank, heraf fremgik dog intet om hævninger i nævnte størrelsesorden. Hun forklarede, at hun hævede 2.000,00 kr. af gangen. Pengene var lagt til side igennem noget tid. Hun kunne ikke forklare, hvorfor pengene ikke var sat i banken, i stedet for at have så mange kontanter liggende. Omkring de 38.000,00 kr. i tasken var disse lagt til side på samme måde. Altså i alt 55.000,00 kr. liggende i kontanter i hjemmet. Klagers forklaring om opsparing fremgår ikke af de bankudskrifter, vi har set. Og under alle omstændigheder kan hævninger af mindre beløb over længere tid efter vores opfattelse ikke betragtes som tilstrækkelig sandsynliggørelse for, at klager har et beløb af omhandlende størrelsesorden liggende i hjemmet på tidspunktet for tyveriet.

Det påhviler klager at dokumentere eller sandsynliggøre kravet for kontanter, herunder kravets størrelse. Klager har ikke været i stand til dette, idet der ikke ses nogen dokumentation eller sandsynliggørelse for de kontanter, som klager oplyser lå i hendes hjem. På trods af den manglende dokumentation har vi valgt at fastsætte erstatningen for kontanter mistet ved indbruddet på bopælen efter et skøn til 3.000,00 kr. Dette har vi gjort for at lade enhver tvivl om kravet komme klager til gode, ligesom vi anser det for almindeligt at have et beløb af denne størrelse liggende hjemme.

Vedrørende smykker
Klagers oprindelige krav for smykker lød på ca. 50.000,00 kr. Dette krav blev efterfølgende justeret op til 103.000,00 kr. På trods af det høje krav har klager ikke været i stand til at

fremvise en eneste købskvittering for smykkerne. Hun oplyser, at kvitteringerne også var stjålet.

Som sandsynliggørelse for kravet har klager alene været i stand til fremvise fotos af nogle af de stjålne smykker. Smykkerne på billederne skulle ifølge klager have en værdi af i alt 65.000,00 kr. Hendes mand havde værdisat smykkerne. Forespurgt har klager oplyst, at hun har fået disse smykker i gave i forbindelse med sit bryllup afholdt i Tyrkiet. Klager boede på dette tidspunkt i Danmark. Klager oplyser, at der ikke var betalt moms ved indrejse til Danmark, idet hun ikke var klar over, at hun skulle dette.

Derudover har klager oplyst, at der også blev stjålet 3 fingerringe, som hun har fået i fødselsdagsgave fra hendes mand. Det drejer sig om en ring i hvidguld med 25 sten til en værdi af 20.000,00 kr. samt to ringe i guld til henholdsvis 15.000,00 og 3.000,00 kr. Klager har ingen fotos af disse fingerringe, og kvitteringerne for ringene var også stjålet.

Det påhviler klager at dokumentere eller sandsynliggøre sit krav for smykker, herunder kravets størrelse. Når der som her er tale om smykker af en vis værdi, er det selskabets opfattelse, at vi som udgangspunkt er berettiget til at forvente, at klager kan fremvise købskvittering eller anden lignende tilstrækkelig sandsynliggørelse for en retmæssig besiddelse af smykkerne.

Klager har ikke været i stand til at fremvise en eneste købskvittering for de dyre smykker. Hun oplyser, at kvitteringerne også er stjålet. Hun har heller ikke været i stand til at dokumentere betalingen af smykkerne. Fx ved at fremvise kontoudtog, hvoraf købene fremgår, eller lignende form for sandsynliggørelse for smykkerne og deres værdi. Klager har alene fremvist fotos af nogle af de anmeldte smykker. Fotos alene dokumenterer dog ikke, at man er retmæssig ejer af de afbillede effekter, ligesom fotos heller ikke dokumenterer effekternes værdi. Det er således ikke muligt at se på et foto af et smykke, om der er tale om ægte guld.

Efter vi har gennemgået sagen på ny, har vi dog valgt at betale klager en skønsmæssigt fastsat erstatning på 7.500,00 kr. for smykkerne. Det har vi gjort for at lade enhver tvivl om kravet komme klager til gode, og fordi vi finder det tilstrækkeligt sandsynliggjort, at klager har været i besiddelse af nogle smykker, som hun oplyser blev stjålet under indbruddet. Klager har dog ikke på tilstrækkelig vis sandsynliggjort størrelsen af det høje krav, hvorfor vi alene kan tilbyde en skønsmæssigt fastsat erstatning for smykker.

Vedrørende ure
Klager efteranmeldte desuden 2 armbåndsure for stjålet ved tyveriet på bopælen. Et herreur til en værdi af 15.000,00 kr. og et dameur til en værdi af 13.000,00 kr. Begge af mærket Arpos. Hun oplyser, at urene var købt for 3 år siden under ferierejse med manden i Tyrkiet. Klager har ingen købskvitteringer eller fotos af urene, ligesom der ikke var betalt moms ved indrejse til Danmark. Der var betalt kontant, så klager har heller ikke været i stand til at sandsynliggøre betalingen for urene i form af kontoudtog, hvoraf de pågældende køb fremgår.

Det påhviler klager at dokumentere eller sandsynliggøre sit krav for urene, og det har klager ikke været i stand til. Der er fremvist absolut ingen dokumentation eller sandsynliggørelse for de dyre ure, hvorfor vi helt har afvist kravet.

Hvis Ankenævnet - mod vores forventning - ikke skulle være enige med os i, at vi helt kan afvise at betale erstatning for de anmeldte ure, da er det vores opfattelse, at der i hvert fald ikke bør ydes erstatning for urene i henhold til klagers krav. Erstatningen bør i givet fald

fastsættes skønsmæssigt svarende til prisen på 2 almindelige ure, idet urenes værdi slet ikke ses sandsynliggjort.

Vi fastholder vores afgørelse
Efter vi på ny har gennemgået sagen, betaler vi klager en skønsmæssigt fastsat erstatning på 7.500,00 kr. for smykkerne. Vi har sendt klager en check på beløbet. Resten af vores afgørelse skal vi fastholde, da der ikke er kommet nye oplysninger til sagen. Vi skal desuden fastholde vores afvisning af tasken med indhold, da der er tale om glemte ting."

Af politiets anmeldelsesrapport af 25/4 2009 fremgår bl.a.:

"Undersøgelsen viste, at hoveddøren stod åben. Ingen tegn på opbrud. De andre to døre var lukkede. Der gennemrodning i et skab i soveværelse, hvor der i bunden under noget tøj var fjernet en lille boks med smykker. I skabet ved siden af stod en værdiboks, som ikke var rørt.

I stuen i et skab med glaslåger anviste anm., at der fra en glaskrukke var fjernet 17.000 kr. Glaslågerne til skabet var lukkede og låget på krukken sad på! Ingen andre spor af færden. Flere rum i huset meget rodet i forvejen! Udgang som indgang. Forsøgt sikret fingeraftryk fra glaskrukken. Ingen brugbare spor.

Anm. oplyste, at hun havde fået stjålet sin taske med nøgler og pung i Rema 1000 … kl. ca. 1700.

Undertegnede var selv på stedet ved Rema 1000 kl. 1730, hvor vi traf anm. og hendes mor. Rema 1000 var lukket kl. 1700. Anm. havde fået printet foto fra overvågningen(sort/hvid). Her ses en person, som beskrives som:
A …

Anm. var først kommet hjem kl. ca. 1745 efter at have talt med politiet ved Rema 1000. Anm. havde ingen mistanke. Forespurgt, hvorfor anm. havde så mange kontante penge i sin taske, (38.000), og 17.000 i hjemmet udtalte anm., at nogle af penge skulle bruges til at betale et pantebrev!"

Af intern rapport udfærdiget af selskabets skadeinspektør af 21/10 2009 fremgår bl.a.:

"Ved henvendelse til … Politi kunne det bekræftes, at forholdet var anmeldt samme dag til politiet kort efter tyveriet.

FT havde glemt sin taske indeholdende 38.000 kr., pung, kørekørt og nøgler ved flaskeautomaten Rema 1000 …

Sagen hang sammen med tyverisag under journalnummer: …09 hvori der var anmeldt tyveri fra FT's bopæl ved anvendelse af rette nøgle. Der blev henvist til tyveri af tasken fra Rema 1000.

Fra bopælen var der stjålet 17.000 kr. i kontanter og smykker.

Jeg rettede den 19.06.2009 personlig henvendelse på FT's bopæl, hvor hun blev truffet hjemme og sat ind i anledningen til mit besøg. Hun indvilligede i, at samtalen blev optaget på diktafon.

FT boede i et parcelhus beliggende i et normalt villakvarter i ... Huset var almindeligt indrettet. Der var en del stereoudstyr i stuen samt et større fladskærms TV.

Omkring skaden oplyste FT, at hun var i Rema 1000 … for at handle en eftermiddag omkring kl. 16.15. Hun afleverede herefter nogle flasker ved flaskeautomaten, hvorved hendes hænder blev noget fedtede. Hun gik derfor tilbage til bilen som stod på P-pladsen umiddelbart ud for forretningen.

Herefter gik hun ind i forretningen for at handle. Tasken var en håndtaske af mærket Calvin Klein. Efter ca. 10 min spurgte hendes mor til hvor hendes taske var. Det gik herefter op for FT, at hun havde glemt den ved flaskeautomaten. Da hun gik tilbage var tasken væk. Hun spurgt personalet, men ingen havde fundet eller indleveret tasken.

Hun ringede til politiet fra Rema 1000.

Forretningen havde et overvågningskamera som de sammen så på. Man kunne ikke se tasken direkte, men området ved flaskeautomaten kunne delvist ses. Man kunne se FT komme ind i forretningen. Man kunne også se en person, mand, høj, lyshåret, der ligesom blev stående og kiggede mod flaskeautomaten. Han stod lidt stille og det kunne efterfølgende ses, at manden tog hendes taske og gik fra stedet.

Ifølge ejeren af forretningen var denne person fast kunde på stedet. Man kendte dog ikke hans navn. Politiet havde fået videomaterialet.

Ifølge FT kørte der en sag mod denne mand.

Forespurgt oplyste FT, at hun ventede længe på at politiet kom til forretningen. Politiet kom fra .... Politiet bad hende vente til de kom. FT var således først hjemme ca. halvanden time senere. Her bemærkede hun, at huset var gennemrodet og der var stjålet kontanter og smykker. Hoveddøren stod åben.

Hun var helt sikker på, at døren var låst inden hun gik hjemmefra.

Hun ringede straks til politiet som kom og foretog gerningsstedsundersøgelse.

FT foreholdt, at der ikke var dækning for den stjålne taske eller effekterne i den, da der var tale om glemte genstande som ikke var dækket af forsikringen. Hun forstod at der ikke var dækning, men var meget ærgerlig.

Forespurgt oplyste hun, at der lå flere papirer og kort med hendes adresse i tasken.

De 17.000 kr. i kontanter var til betaling af regninger. Pengene var fra hendes løn.

FT oplyste at hun fik 14 dages løn. Hun fremviste et kontoudtog fra sin bank. Heraf fremgik intet om hævninger i nævnte størrelsesorden.

FT forklarede, at hun hævede 2.000 kr. pr. gang. Pengene var lagt til side gennem nogen tid. FT kunne ikke forklare hvorfor pengene ikke var sat i banken i stedet for at have så mange kontanter liggende.

Omkring de 38.000 kr. var disse penge lagt til side på samme måde (altså 55.000 kr. liggende i kontanter i hjemmet).

Forespurgt til de armbåndsure, var disse købt under ferierejse med manden i Tyrkiet. FT havde ingen dokumentation eller fotos, ligesom der ikke var betalt moms ved indrejse til Danmark. Der var betalt kontant. Urene var købt for 3 år siden.

Forespurgt oplyste FT, at hun fik smykkerne som gave i forbindelse med sit bryllup afholdt i Tyrkiet. FT boede på dette tidspunkt i Danmark. FT havde ingen kvitteringer på smykkerne. Den eneste dokumentation hun var i besiddelse af var de indsendte fotos. FT kunne ikke fremskaffe yderligere dokumentation.

Hendes mand havde værdisat smykkerne.
Forespurgt var der ikke betalt moms ved indrejse til Danmark. FT var ikke klar over at hun skulle dette.

Forespurgt blev det oplyst, at politiet havde talt med gerningsmanden. Man havde ikke fundet hendes smykker.

Ved telefonisk henvendelse til … Politi fik jeg oplyst, at sagen vedr. tyveri fra bopælen var lagt i bero, mens sagen vedr. tyveri af taske stadig verserede."

Det lokale politi har på sekretariatets foranledning ved skrivelse af 16/4 2010 oplyst, at der ikke er udfundet nogen gerningsmand til forholdet.

Nævnet har gennemset fotos af klageren iført forskellige smykker.

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**Forsikringen dækker direkte skade opstået i forsikringstiden som følge af:**
…
2. Tyveri
…
Forsikringen dækker ikke:
Glemte, tabte eller forlagte ting."

Nævnet udtaler:

Nævnet finder efter sin gennemgang af sagen ikke at kunne kritisere, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning for klagerens taske med indhold med henvisning til betingelsernes undtagelsesbestemmelse om glemte, tabte eller forlagte ting. Nævnet har herved lagt til grund, at gerningsmanden tilegnede sig tasken, da klageren havde glemt

denne ved en flaskeautomat placeret uden for forretningen, hvor hun efterfølgende foretog sine indkøb.

Hvad angår størrelsen af den af selskabet udbetalte erstatning, bemærker nævnet indledningsvis, at det påhviler forsikringstageren at sandsynliggøre størrelsen og rigtigheden af det fremsatte erstatningskrav. På det foreliggende grundlag, hvor klageren ikke har kunnet sandsynliggøre besiddelsen af de stjålne effekter i videre omfang end sket, finder nævnet ikke at kunne kritisere selskabets skønsmæssige fastsættelse af erstatningen. Dette er dog ikke ensbetydende med, at en egentlig bevisførelse for en domstol ikke vil kunne føre til et andet resultat.

Med dette forbehold

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen
formand